

Rektor: To nejcennější, co máme, jsou lidé

V čele Univerzity Pardubice stanul minulý týden rektor Jiří Málek. Muž, který už pardubickou vysokou školu jednou vedl, by si přál, aby se nejen univerzita, ale celá společnost spojila, a nikoliv dále rozdělovala.

Zuzana Zlinská
spolupracovnice MF DNES

PARDUBICE Nový rektor pardubické univerzity převzal jmenovací dekret od ministra školství v demisi Roberta Plagy. Ceremoniál s prezidentem na Hradě tentokrát chyběl. Sám by chtěl být nejen na své vysoké škole tím, kdo bude lidi spojoval. „Já obecně nemám rád rozdělování lidí, dávání nálepek, kategorií a podobně. Myslím si, že lidé jsou stejní, a měli bychom se k nim choval stejně, a to slušně. Já hodně dám na slušnost,“ říká Jiří Málek.

Jak probíhalo samotné jmenování? Jak vy osobně vnímáte to, že klasický ceremoniál letos neproběhl?

Je lepší dostat jmenování na Hradě, to určitě. Ale já si myslím, že ta náhoda, která se připravila, a to jmenování v Karolinu, byla důstojná. Pan ministr se toho zhostil s elegancí. A myslím, že to nakonec vůbec nebylo špatné. Jmenovací dekret má všechny náležitosti, podpis prezidenta, podpis předsedy vlády. Mě sice mrzí, že se tato věc stala, mrzí mě trochu nešťastná komunikace, ale co s tím mohu udělat.

Jakým způsobem ta komunikace probíhala? Vy jste nějaké pozvání na ceremoniál dostal?

Ano, sekretariát dostal telefonickou informací přibližně týden předem, že se bude konat akt na Hradě v úterý ve dvě hodiny odpoledne. Až z médií jsme se dozvěděli, že tomu tak není. Já chápu, že to mohlo souviset třeba se zdravotními potížemi prezidenta, s únavou a podobně. To je všechno lidské, pro to

Staronový rektor Jiří Málek se vrátil do čela pardubické univerzity. Foto: Radek Kalhous, MAFRA

mám pochopení. Proto z toho nedělám žádné velké závěry.

Tady asi jde spíše o tu komunikaci než o samotný akt...

To asi ano, ale to mi nepřísluší komentovat.

Jak vy osobně vnímáte rozdělení společnosti, o kterém se nyní hodně mluví? Jak to vnímáte z pedagogického hlediska? Jde na univerzitní půdě udělat něco pro to, aby se společnost spíše scelovala, a nikoliv rozdělovala? Myslím si, že slušné vystupování a férovost přístupu jsou strašně důležité, a snažím se to praktikovat jak ve své pedagogické praxi, tak v roli rektora. Já chci spojoval, nikoli rozdělovat.

Spojení na univerzitě je vidět i v tom, že vy vlastně navazujete na práci rektora Miroslava Ludwiga, který před lety naopak střídal vás. Byla vaše spolupráce úzká už předtím, než jste se vrátil do rektorského křesla? Určitě, známe se mnoho let. Já už jsem zde jako rektor působil. Vlastně před dvanácti lety jsem byl ve stejné situaci, jako jsem dnes. Potom jsem se rozhodl, že se vrátím zpět k vědě, výzkumu a učitelskému působení, což je věc, která mě velmi baví a naplňuje. Ale zase po

těch osmi letech v uvozovkách odpočinku, protože to odpočinek určitě nebyl - jsem vyslyšel výzvy svých kolegů, abych opět přemýšlel o kandidatuře na rektora. Dlouho jsem to zvažoval a nakonec jsem se rozhodl, že znovu stanu v čele univerzity.

Ve volbě jste neměl protikandidáta. Vnímáte to jako dobrou zprávu, že máte takto silnou podporu, nebo tak, že je doba hledání nových osobností, které by se časem mohly podílet na vedení univerzity?

To, že jsem neměl protikandidáta, mě velice překvapilo. Nové osobnosti vítám. Tým, který mám okolo sebe, je doplněn o nové osoby nebo staronové v jiných rolích a myslím si, že univerzita i společnost by měla generovat nové lidi, nové kandidáty, mladé lidi. A udělám všechno pro to, aby to tak bylo. To, že jsem neměl protikandidáta, vnímám jako výraz uznání a respektu, a nebo nedostatek odvahy. Nevím.

Čekají vás čtyři roky ve vedení univerzity. Dokážete si představit, kde by se univerzita za tyto čtyři roky pod vašim vedením mohla nacházet? Jak z hlediska výzkumu, tak z materiálního hlediska a budování.

Myslím si, že co se týká areálu, budov, zařízení a vybavení, jsme na velmi slušné úrovni. Na nadstandardní, ve srovnání s jinými školami. Máme ucelený kampus, dobře vybavené laboratoře, máme projekty a získáváme peníze na určité projekty. V tomto se budeme posouvat pochopitelně dál. Ale můj hlavní důraz by měl být na lidi. To nejcennější, co máme, a to nejen na univerzitě, ale i ve společnosti, jsou lidé. Měli bychom o ně pečovat, snažit se vycházet jim maximálně vstříc a hledat vždycky ty lepší stránky. A také bych rád podporoval talenty. Chtěl bych se soustředit i na mladé pracovníky, mladé lidi a vytvářet jim lepší prostředí. Není to úplně jednoduché, protože univerzita je jedna věc a fakulty jsou věc druhá. Fakulty mají vysokou míru autonomie a samosprávnosti čili jde spíše o to dohodnout se s děkany na politice uvnitř univerzity, kterou pak budeme všichni společně aplikovat.

Asi to nebude úplně jednoduché, když má univerzita včetně zaměstnanců kolem deseti tisíc lidí...

Není to o rozhodnutí jednoho člověka. Je to o pěstování a kultivaci toho prostředí. To je věc, která mě zrovna docela baví, a myslím si, že v této oblasti mohu k něčemu přisáhnout.

Jiří Málek

Profesor Jiří Málek se narodil v roce 1959. Vystudoval Vysokou školu chemicko-technologickou v Pardubicích v roce 1982 a o čtyři roky později obhájil disertační práci. V následujících letech působil jako pracovník vědy a výzkumu na Katedře anorganické chemie a ve Společné laboratoři chemie pevných látek původní VŠCHT Pardubice a Akademie věd. Od roku 1990 se podílel na výuce pro posluchače specializace na pardubické katedře anorganické technologie, kde byl v roce 1997 jmenován docentem. V letech 2000 – 2006 zastával na Univerzitě Pardubice funkci prorektora, nejprve pro vnější vztahy a rozvoj Univerzity Pardubice, poté prorektora pro výzkum a vnější vztahy, respektive prorektora pro vědu a zahraniční vztahy. V letech 2006 – 2010 stál v čele Univerzity Pardubice coby její rektor. Mála zvolil akademický senát v říjnu loňského roku, byl jediným kandidátem.

spět. Je to jeden z důvodů, proč jsem do té funkce šel. Mě baví práce s lidmi, mě baví je smelovat a hledat společné jmenovatele, a ne je rozdělovat.

Univerzitě v posledních letech vlivem nástupu slabších ročníků ubýlo studentů. Má to nějaké ekonomické důsledky pro univerzitu?

Jistě. Jsme placeni mimo jiné také podle počtu studentů, i když ne výhradně. Znamená to, že musíme čelit jistému úbytku financí a musíme některé věci přeskupit. Ale zatím to zvládáme docela rozumně, protože tady máme ještě druhou oblast činnosti, a to je výzkum, kde zase můžeme získávat prostředky ze státních nebo privátních zdrojů na konkrétní výzkum, což je věc, která nás samozřejmě velmi zajímá a zajímá nás čím dál více. Chceme být výzkumnou univerzitou. Na některých fakultách je to více než padesát procent, které získáváme z výzkumu. U jiných je ten poměr jiný, tam máme třeba více ze vzdělávací činnosti.

Rektor: To nejcennější, co máme, jsou lidé

5.2.2018 Mladá fronta DNES str. 14 Kraj Pardubický

Zuzana Zlinská Univerzita Pardubice

V čele **Univerzity Pardubice** stanul minulý týden **rektor Jiří Málek**.

Muž, který už **pardubickou vysokou školu** jednou vedl, by si přál, aby se nejen **univerzita**, ale celá společnost spojila, a nikoliv dále rozdělovala.

PARDUBICE Nový **rektor pardubické univerzity** převzal jmenovací dekret od ministra školství v demisi Roberta Plagy. Ceremoniál s prezidentem na Hradě tentokrát chyběl.

Sám by chtěl být nejen na své **vysoké škole** tím, kdo bude lidi spojovat. „Já obecně nemám rád rozdělování lidí, dávání nálepek, kategorií a podobně. Myslím si, že lidé jsou stejní, a měli bychom se k nim chovat stejně, a to slušně. Já hodně dám na slušnost,“ říká Jiří Málek.

* Jak probíhalo samotné jmenování? Jak vy osobně vnímáte to, že klasický ceremoniál letos neproběhl?

Je lepší dostat jmenování na Hradě, to určitě. Ale já si myslím, že ta náhrada, která se připravila, a to jmenování v Karolinu, byla důstojná. Pan ministr se toho zhostil s elegancí. A myslím, že to nakonec vůbec nebylo špatné. Jmenovací dekret má všechny náležitosti, podpis prezidenta, podpis předsedy vlády. Mě sice mrzí, že se tato věc stala, mrzí mě trochu nešťastná komunikace, ale co s tím mohu udělat.

* Jakým způsobem ta komunikace probíhala? Vy jste nějaké pozvání na ceremoniál dostal?

Ano, sekretariát dostal telefonickou informaci přibližně týden předem, že se bude konat akt na Hradě v úterý ve dvě hodiny odpoledne. Až z médií jsme se dozvěděli, že tomu tak není. Já chápu, že to mohlo souviset třeba se zdravotními potížemi prezidenta, s únavou a podobně. To je všechno lidské, pro to mám pochopení. Proto z toho nedělám žádné velké závěry.

* Tady asi jde spíše o tu komunikaci než o samotný akt...

To asi ano, ale to mi nepřísluší komentovat.

* Jak vy osobně vnímáte rozdělení společnosti, o kterém se nyní hodně mluví? Jak to vnímáte z pedagogického hlediska? Jde na **univerzitní** půdě udělat něco pro to, aby se společnost spíše scelovala, a nikoliv rozdělovala?

Myslím si, že slušné vystupování a férovost přístupu jsou strašně důležité, a snažím se to praktikovat jak ve své pedagogické praxi, tak v roli **rektora**. Já chci spojovat, nikoli rozdělovat.

* Spojení na **univerzitě** je vidět i v tom, že vy vlastně navazujete na práci **rektora Miroslava Ludwiga**, který před lety naopak střídal vás. Byla vaše spolupráce úzká už předtím, než jste se vrátil do **rektorského** křesla?

Určitě, známe se mnoho let. Já už jsem zde jako **rektor** působil. Vlastně před dvanácti lety jsem byl ve stejné situaci, jako jsem dnes. Potom jsem se rozhodl, že se vrátím zpět k vědě, výzkumu a učitelskému působení, což je věc, která mě velmi baví a naplňuje. Ale zase po těch osmi letech v uvozovkách odpočinku, protože to odpočinek určitě nebyl - jsem vyslyšel výzvy svých kolegů, abych opět přemýšlel o kandidatuře na **rektora**. Dlouho jsem to zvažoval a nakonec jsem se rozhodl, že znovu stanu v čele **univerzity**.

* Ve volbě jste neměl protikandidáta. Vnímáte to jako dobrou zprávu, že máte takto silnou podporu, nebo tak, že je doba hledání nových osobností, které by se časem mohly podílet na vedení **univerzity**?

To, že jsem neměl protikandidáta, mě velice překvapilo. Nové osobnosti vítám. Tým, který mám okolo sebe, je doplněn o nové osoby nebo staronové v jiných rolích a myslím si, že **univerzita** i

společnost by měla generovat nové lidi, nové kandidáty, mladé lidi. A udělám všechno pro to, aby to tak bylo. To, že jsem neměl protikandidáta, vnímám jako výraz uznání a respektu, a nebo nedostatek odvahy. Nevím.

* Čekají vás čtyři roky ve vedení **univerzity**. Dokážete si představit, kde by se **univerzita** za tyto čtyři roky pod vaším vedením mohla nacházet? Jak z hlediska výzkumu, tak z materiálního hlediska a budování.

Myslím si, že co se týká areálu, budov, zařízení a vybavení, jsme na velmi slušné úrovni. Na nadstandardní, ve srovnání s jinými školami. Máme ucelený kampus, dobře vybavené laboratoře, máme projekty a získáváme peníze na určité projekty. V tomto se budeme posouvat pochopitelně dál. Ale můj hlavní důraz by měl být na lidi. To nejcennější, co máme, a to nejen na **univerzitě**, ale i ve společnosti, jsou lidé. Měli bychom o ně pečovat, snažit se vycházet jim maximálně vstříc a hledat vždycky ty lepší stránky. A také bych rád podporoval talenty. Chtěl bych se soustředit i na mladé pracovníky, mladé lidi a vytvářet jim lepší prostředí. Není to úplně jednoduché, protože **univerzita** je jedna věc a fakulty jsou věc druhá. Fakulty mají vysokou míru autonomie a samosprávnosti čili jde spíš o to dohodnout se s **děkany** na politice uvnitř **univerzity**, kterou pak budeme všichni společně aplikovat.

* Asi to nebude úplně jednoduché, když má **univerzita** včetně zaměstnanců kolem deseti tisíc lidí...

Není to o rozhodnutí jednoho člověka. Je to o pěstování a kultivaci toho prostředí. To je věc, která mě zrovna docela baví, a myslím si, že v této oblasti mohu k něčemu přispět. Je to jeden z důvodů, proč jsem do té funkce šel. Mě baví práce s lidmi, mě baví je stmelovat a hledat společné jmenovatele, a ne je rozdělovat.

* **Univerzitě** v posledních letech vlivem nástupu slabších ročníků ubylo studentů. Má to nějaké ekonomické důsledky pro **univerzitu**?

Jistě. Jsme placeni mimo jiné také podle počtu studentů, i když ne výhradně. Znamená to, že musíme čelit jistému úbytku financí a musíme některé věci přeskupit. Ale zatím to zvládáme docela rozumně, protože tady máme ještě druhou oblast činností, a to je výzkum, kde zase můžeme získávat prostředky ze státních nebo privátních zdrojů na konkrétní výzkum, což je věc, která nás samozřejmě velmi zajímá a zajímá nás čím dál více. Chceme být výzkumnou **univerzitou**. Na některých fakultách je to více než padesát procent, které získáváme z výzkumu. U jiných je ten poměr jiný, tam máme třeba více ze vzdělávací činnosti.

Jiří Málek **Profesor** Jiří Málek se narodil v roce 1959. Vystudoval **Vysokou školu chemicko-technologickou** v **Pardubicích** v roce 1982 a o čtyři roky později obhájil disertační práci. V následujících letech působil jako pracovník vědy a výzkumu na Katedře anorganické chemie a ve Společné laboratoři chemie pevných látek původní **VŠCHT Pardubice** a Akademie věd. Od roku 1990 se podílel na výuce pro posluchače specializace na pardubické katedře anorganické technologie, kde byl v roce 1997 jmenován **docentem**. V letech 2000 – 2006 zastával na **Univerzitě Pardubice** funkci prorektora, nejprve pro vnější vztahy a rozvoj **Univerzity Pardubice**, poté prorektora pro výzkum a vnější vztahy, respektive prorektora pro vědu a zahraniční vztahy. V letech 2006 – 2010 stál v čele **Univerzity Pardubice** coby její **rektor**. Málka zvolil akademický senát v říjnu loňského roku, byl jediným kandidátem.

Foto popis| Staronový **rektor Jiří Málek** se vrátil do čela **pardubické univerzity**.
Foto autor| Foto: Radek Kalhous, MAFRA

O autorovi| Zuzana Zlinská, spolupracovnice MF DNES

Regionální mutace| Mladá fronta DNES - pardubický kraj